

285

Wet van 14 juni 1989, houdende regelen inzake de waterhuishouding (Wet op de waterhuishouding)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is regelen te stellen in het belang van een samenhangend en doelmatig beleid en beheer met betrekking tot de waterhuishouding in haar geheel alsmede nadere regelen met betrekking tot het kwantiteitsbeheer over het oppervlaktewater;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Begripsomschrijving

Artikel 1

In het bij of krachtens deze wet bepaalde wordt verstaan onder:

«Onze Minister»: Onze Minister van Verkeer en Waterstaat;

«Onze Ministers»: Onze Minister van Verkeer en Waterstaat tezamen met Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer, voor zover het aangelegenheden betreft die mede tot zijn verantwoordelijkheid behoren;

«waterhuishouding»: de overheidszorg die zich richt op het op en in de bodem vrij aanwezige water, met het oog op de daarbij betrokken belangen;

«waterhuishoudkundig systeem»: een samenhangend geheel van oppervlaktewateren en grondwatervoorkomens;

«kwantiteitsbeheerder»: het openbaar gezag dat belast is met kwantiteitsbeheer van oppervlaktewater;

«kwaliteitsbeheerder»: het openbaar gezag dat bevoegd is tot vergunningverlening ingevolge de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Stb. 1981, 573).

Artikel 2

Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde worden tot de oppervlaktewateren onder beheer van het Rijk mede gerekend de bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen door anderen beheerde oppervlaktewateren die met de oppervlaktewateren onder beheer van het Rijk in open verbinding staan. Een voordracht tot een zodanige algemene maatregel van bestuur wordt Ons gedaan door Onze Minister, gedeputeerde staten en de kwantiteitsbeheerders van die oppervlaktewateren gehoord.

HOOFDSTUK II

De plannen voor de waterhuishouding

Afdeling 1 DE NOTA VOOR DE WATERHUISHOUDING

Artikel 3

1. Onze Ministers stellen een nota vast, waarin de hoofdlijnen van het ten aanzien van de landelijke waterhuishouding te voeren beleid zijn aangegeven.
2. De hoofdlijnen omvatten:
 - a. een aanduiding van de belangrijkste functies van de oppervlaktewateren behorend tot het waterhuishoudkundig hoofdsysteem en, voorzover nationale belangen dat nodig maken, van de regionale waterhuishoudkundige systemen;
 - b. aanwijzingen voor de verdere bepaling van functies van waterhuishoudkundige systemen of onderdelen daarvan;
 - c. een aanduiding, in samenhang met de onder a en b bedoelde functies, van de gewenste ontwikkeling, werking en bescherming van de waterhuishoudkundige systemen of onderdelen daarvan, alsmede van de termijnen die daarbij worden nagestreefd;
 - d. een uiteenzetting van de algemene aard en omvang van de maatregelen en voorzieningen, die met het oog op die ontwikkeling, en werking en bescherming nodig zijn;
 - e. een aanduiding van de redelijkerwijze te verwachten financiële, economische en ruimtelijke gevolgen van het te voeren beleid.
3. De nota geeft aan in hoeverre de hoofdlijnen zijn afgestemd op dan wel leiden tot aanpassing van het nationale milieubeleid.
4. De nota wordt eenmaal in de vier jaren herzien. Onze Ministers kunnen besluiten die termijn met ten hoogste vier jaren te verlengen.
5. Onze Minister doet de nota aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal toekomen.

Artikel 4

1. Onze Ministers horen gedeputeerde staten van de provincies, de Raad van de Waterstaat en de Commissie Grondwaterbeheer over het ontwerp van de nota. Voor zover de inhoud van het ontwerp daartoe aanleiding geeft, horen zij daaromtrent tevens een of meer andere vaste colleges van advies.
2. Met betrekking tot grensvormende of grensoverschrijdende wateren raadplegen Onze Ministers de ten aanzien van die wateren bevoegde Duitse en Belgische autoriteiten.

Afdeling 2 HET BEHEERSPLAN VOOR DE RIJKSWATEREN

Artikel 5

1. Onze Ministers stellen ten aanzien van de oppervlaktewateren onder beheer van het Rijk een beheersplan vast. Het plan kan bestaan uit afzonderlijke delen. Bij de vaststelling van het plan wordt rekening gehouden met de in artikel 3 bedoelde nota en, voor zover het krachtens artikel 7, tweede lid, aangewezen oppervlaktewateren betreft, met het provinciaal plan voor de waterhuishouding.

2. Het plan geeft aan:

a. de functies van de oppervlaktewateren;

b. het programma van maatregelen en voorzieningen, die met het oog op de ontwikkeling, werking en bescherming van de waterhuishoudkundige systemen of onderdelen daarvan en de bescherming van het milieu nodig zijn, onder vermelding van de termijnen die daarbij worden nagestreefd;

c. de wijze waarop het beheer bij normale en bij afwijkende omstandigheden wordt gevoerd;

d. de financiële middelen, die voor de uitvoering van het programma en het te voeren beheer nodig zijn.

3. Het plan gaat vergezeld van een toelichting.

4. Het plan wordt tenminste eenmaal in de vier jaren herzien. Onze Ministers kunnen die termijn met ten hoogste vier jaren verlengen.

5. Van een besluit tot vaststelling of herziening van het plan en van de verlenging van de herzieningstermijn wordt mededeling gedaan in de Nederlandse Staatscourant.

Artikel 6

1. Onze Ministers horen gedeputeerde staten van de betrokken provincies omtrent het ontwerp van het plan. Gedeputeerde staten horen omtrent het door hen uit te brengen advies de commissie bedoeld in artikel 8, tweede lid.

2. Het ontwerp van het plan ligt gedurende twee maanden ter inzage ten departemente van Onze Minister en ter griffie van de provincies. De terinzagelegging wordt tevoren bekendgemaakt in de Nederlandse Staatscourant en in één of meer dag- of nieuwsbladen, met vermelding van de gelegenheid voor een ieder om binnen de genoemde termijn bij Onze Minister schriftelijk bezwaren in te dienen tegen het ontwerp.

3. Met betrekking tot grensvormende of grensoverschrijdende wateren raadplegen Onze Ministers de ten aanzien van die wateren bevoegde Duitse en Belgische autoriteiten.

4. Alvorens het plan vast te stellen horen Onze Ministers de Raad van de Waterstaat omtrent het ontwerp en de daartegen ingediende bezwaren.

Afdeling 3 DE PROVINCIALE PLANNEN VOOR DE WATERHUISHOUDING

Artikel 7

1. Provinciale staten stellen een provinciaal plan vast, waarin de hoofdlijnen van het ten aanzien van de waterhuishouding in de provincie te voeren beleid zijn aangegeven. Daarbij wordt rekening gehouden met de in artikel 3 bedoelde nota.

2. Het plan heeft mede betrekking op bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen oppervlaktewateren onder beheer van het Rijk. Een voordracht tot een zodanige algemene maatregel van bestuur wordt Ons gedaan door Onze Minister, Gedeputeerde Staten gehoord.

3. De hoofdlijnen van het plan omvatten:
 - a. de vastlegging van de belangrijkste functies van de regionale waterhuishoudkundige systemen of onderdelen daarvan;
 - b. een aanduiding, in samenhang met de onder a bedoelde functies, van de gewenste ontwikkeling, werking en bescherming van de regionale waterhuishoudkundige systemen of onderdelen daarvan alsmede van de termijnen die daarbij worden nagestreefd;
 - c. een uiteenzetting van het ingevolge de Grondwaterwet (Stb. 1981, 392) te voeren grondwaterbeheer, alsmede een overzicht van de financiële middelen die voor de uitvoering van het beheer nodig zijn;
 - d. een uiteenzetting van de algemene aard en omvang van de overige maatregelen en voorzieningen die met het oog op de onder b bedoelde ontwikkeling, werking en bescherming nodig zijn;
 - e. een aanduiding van de redelijkerwijze te verwachten financiële en economische gevolgen van het te voeren beleid.
4. In het plan geven provinciale staten aan in hoeverre de hoofdlijnen zijn afgestemd op dan wel leiden tot aanpassing van het provinciale milieubeleid of het provinciale ruimtelijk beleid, en in hoeverre zij voornemens zijn een of meer geldende streekplannen te herzien. Het plan gaat vergezeld van een toelichting.
5. Het plan wordt tenminste eenmaal in de vier jaren herzien. Provinciale staten kunnen die termijn met ten hoogste vier jaren verlengen.
6. Van een besluit tot vaststelling of herziening van een plan en van de verlenging van de herzieningstermijn wordt mededeling gedaan in de Nederlandse Staatscourant. Het besluit tot vaststelling of herziening van het plan wordt met het plan toegezonden aan Onze Ministers.

Artikel 8

1. Provinciale staten stellen bij verordening nadere regelen met betrekking tot het plan. Zij geven in die verordening onder meer regelen met betrekking tot de wijze waarop het ontwerp van het plan in gemeenschappelijk overleg met de besturen van de openbare lichamen, die een beheersplan als bedoeld in artikel 9 vaststellen, wordt voorbereid.
2. Tevens regelen zij de instelling, samenstelling, taak en werkwijze van een commissie, die door gedeputeerde staten vooraf wordt gehoord over maatregelen en plannen die van betekenis zijn voor het provinciale beleid inzake de waterhuishouding.
3. Provinciale Staten zenden het besluit waarbij de verordening is vastgesteld aan Onze Minister.
4. Gedeputeerde staten plegen bij de voorbereiding van het plan overleg met gedeputeerde staten van de aangrenzende provincies en raadplegen, indien het plan betrekking heeft op grensvormende of grensoverschrijdende wateren de ten aanzien van die wateren bevoegde Duitse en Belgische autoriteiten.

Afdeling 4 BEHEERSPLANNEN

Artikel 9

1. Een kwantiteitsbeheerder of kwaliteitsbeheerder, niet zijnde het Rijk, stelt met betrekking tot oppervlaktewateren onder zijn beheer een beheersplan vast. Bij die vaststelling wordt rekening gehouden met het provinciaal plan voor de waterhuishouding.
2. Een beheersplan geeft aan hetgeen de beheerder ter vervulling van zijn taak verricht.
3. Een niet door het provinciaal bestuur vastgesteld beheersplan behoeft de goedkeuring van gedeputeerde staten.
4. Provinciale staten stellen bij verordening nadere regelen vast met betrekking tot de inrichting, voorbereiding en vaststelling van het beheersplan. Zij geven daarin aan welke beheerders zijn uitgezonderd van de verplichting tot vaststelling van een beheersplan. Tevens geven zij daarin regelen ten aanzien van de wijze waarop kwantiteitsbeheerders en

kwaliteitsbeheerders bij de voorbereiding en vaststelling van een plan samenwerken.

5. Provinciale Staten zenden het besluit waarbij de verordening bedoeld in het vorige lid, is vastgesteld aan Onze Minister.

Afdeling 5 VOORSCHRIFTEN VAN HOGER GEZAG

Artikel 10

1. Onze Ministers kunnen aan provinciale staten omtrent de vaststelling of herziening en de inhoud van een provinciaal plan voor de waterhuishouding aanwijzingen geven, indien een samenhangend en doelmatig beleid en beheer met betrekking tot de waterhuishouding zulks vorderen.

2. Bij een aanwijzing kan een termijn worden gesteld binnen welke het plan dient te zijn vastgesteld dan wel, indien het een vastgesteld plan betreft, de herziening dient te hebben plaatsgevonden.

3. Onze Ministers gaan niet over tot het geven van een aanwijzing dan nadat zij gedeputeerde staten in de gelegenheid hebben gesteld van hun gevoelen omtrent hun voornemen te doen blijken en zij de Raad van de Waterstaat hebben gehoord.

4. Provinciale staten stellen het plan vast of herzien het plan in overeenstemming met de gegeven aanwijzing.

5. De beschikking houdende de aanwijzing wordt in de Nederlandse Staatscourant bekendgemaakt.

Artikel 11

Onze Minister kan aan provinciale staten omtrent de vaststelling of wijziging en de inhoud van een verordening als bedoeld in de artikelen 8, eerste lid en 9, vierde lid, aanwijzingen geven indien een samenhangend en doelmatig beleid en beheer met betrekking tot de waterhuishouding zulks vorderen. Artikel 10, tweede, derde, vierde en vijfde lid is van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK III

Beheersinstrumenten

Afdeling 1 REGISTRATIE

Artikel 12

1. Degene die water afvoert naar, aanvoert uit, loost in of onttrekt aan oppervlaktewateren waarover hij niet het beheer voert, is in daartoe aan te wijzen gevallen verplicht de wijze van afvoer, aanvoer, lozing of onttrekking te melden en – eventueel – de afgevoerde, aangevoerde, geloosde of onttrokken waterhoeveelheden te meten, daarvan aantekening te houden en van de verkregen gegevens opgave te doen.

2. De in het eerste lid bedoelde melding en opgave worden in de gevallen welke geheel of gedeeltelijk betrekking hebben op de oppervlaktewateren onder beheer van het Rijk, gedaan aan Onze Minister en in de overige gevallen aan de kwantiteitsbeheerder van het desbetreffende oppervlaktewater.

3. Een overzicht van de ontvangen gegevens wordt jaarlijks, vóór 1 juli van het jaar dat volgt op het kalenderjaar waarop de gegevens betrekking hebben, door of vanwege Onze Minister toegezonden aan gedeputeerde staten van de desbetreffende provincie of provincies en door de beheerder, bedoeld in het tweede lid, aan Onze Minister en aan gedeputeerde staten van de desbetreffende provincie of provincies.

4. Ter provinciale griffie liggen de in het derde lid bedoelde overzichten kosteloos ter inzage tot drie jaren na het einde van het kalenderjaar waarop zij betrekking hebben.

5. Bij algemene maatregel van bestuur worden nadere regelen gesteld met betrekking tot de in het eerste lid bedoelde melding, meting, het houden van aantekening daarvan en het doen van opgave van de verkregen gegevens. De voordracht tot deze algemene maatregel van bestuur wordt Ons gedaan door Onze Minister, gedeputeerde staten van de provincies en de Raad van de Waterstaat gehoord.

Artikel 13

1. De in artikel 12, eerste lid, bedoelde aanwijzing van gevallen welke geheel of gedeeltelijk betrekking hebben op de oppervlaktewateren onder beheer van het Rijk, vindt plaats bij of krachtens algemene maatregel van bestuur en van de overige gevallen bij door provinciale staten vast te stellen verordening. Provinciale staten zenden het besluit waarbij de verordening is vastgesteld aan Onze Minister.

2. Een voordracht tot de in het eerste lid bedoelde algemene maatregel van bestuur wordt Ons gedaan door Onze Minister, de Raad van de Waterstaat gehoord.

Artikel 14

In afwijking van het bepaalde in artikel 13, eerste lid, kunnen provinciale staten bij verordening de kwantiteitsbeheerder de bevoegdheid geven de aanwijzing ingevolge artikel 12, eerste lid, uit te breiden.

Artikel 15

Onze Minister kan aan provinciale staten omtrent de vaststelling of wijziging en de inhoud van een verordening als bedoeld in artikel 13, eerste lid, aanwijzingen geven indien een samenhangend en doelmatig beleid en beheer met betrekking tot de waterhuishouding zulks vorderen. Artikel 10, tweede, derde, vierde en vijfde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Afdeling 2 HET PEILBESLUIT

Artikel 16

1. Een kwantiteitsbeheerder is in daartoe aan te wijzen gevallen verplicht voor oppervlaktewateren onder zijn beheer één of meer peilbesluiten vast te stellen. De kwantiteitsbeheerder draagt er zorg voor dat de in het peilbesluit aangegeven waterstanden gedurende daarbij aangegeven perioden zoveel mogelijk worden gehandhaafd.

2. Ten aanzien van oppervlaktewateren onder beheer van het Rijk worden bij algemene maatregel van bestuur nadere regelen gesteld met betrekking tot het peilbesluit.

3. Ten aanzien van de overige oppervlaktewateren stellen provinciale staten bij verordening nadere regelen met betrekking tot het peilbesluit.

4. Met betrekking tot de aanwijzing van de in het eerste lid bedoelde gevallen zijn de artikelen 13 en 15 van overeenkomstige toepassing.

Afdeling 3 HET WATERAKKOORD

Paragraaf 1 Algemeen

Artikel 17

1. Een kwantiteitsbeheerder die water afvoert naar of aanvoert uit oppervlaktewateren in beheer bij een andere kwantiteitsbeheerder,

alsmede die andere beheerder zijn in daartoe aan te wijzen gevallen verplicht gezamenlijk een waterakkoord vast te stellen. Voor zover deze verplichting rust op het Rijk, wordt zij door of vanwege Onze Minister nagekomen. Indien een kwantiteitsbeheerder niet tevens kwaliteitsbeheerder is, neemt ook de kwaliteitsbeheerder aan het waterakkoord deel. Een kwantiteitsbeheerder kan voorts een ander openbaar gezag uitnodigen aan het waterakkoord deel te nemen, indien dat openbaar gezag een waterstaatkundige taak vervult die niet door de kwantiteitsbeheerder wordt vervuld.

2. Een waterakkoord bevat bepalingen omtrent de wijze waarop de beheerders de af- en aanvoer van water ten opzichte van elkaar in het belang van de waterhuishouding regelen. Bij het stellen van deze bepalingen wordt rekening gehouden met de in de artikelen 5 en 9 bedoelde beheersplannen welke op de oppervlaktewateren waarop het waterakkoord betrekking heeft, van toepassing zijn.

3. Met betrekking tot de aanwijzing van de in het eerste lid bedoelde gevallen zijn de artikelen 13 en 15 van overeenkomstige toepassing.

Paragraaf 2 De totstandkoming van een waterakkoord

Artikel 18

1. De deelnemers stellen zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen een termijn van acht maanden na het van kracht worden van de in artikel 17, eerste lid, bedoelde verplichting een ontwerp van het waterakkoord op.

2. Een exemplaar van het ontwerp wordt uiterlijk twee weken na het opstellen ervan toegezonden aan:

- a. gedeputeerde staten van de desbetreffende provincie of provincies;
- b. de besturen van andere openbare lichamen alsmede andere overheidsorganen of instellingen welke naar het oordeel van de deelnemers geacht kunnen worden bij het ontwerp belang te hebben.

3. Gedurende een termijn van een maand vanaf de datum van verzending kunnen degenen aan wie het ontwerp is toegezonden, hun zienswijze omtrent het ontwerp aan de deelnemers kenbaar maken.

Artikel 19

1. De deelnemers stellen zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen twee maanden na verloop van de in artikel 18, derde lid, bedoelde termijn het waterakkoord vast.

2. Een exemplaar van het waterakkoord wordt uiterlijk twee weken na de vaststelling ervan toegezonden aan degenen aan wie ingevolge artikel 18, tweede lid, toezending van het ontwerp heeft plaatsgevonden, en aan Onze Minister.

Artikel 20

1. Uiterlijk twee weken na de in artikel 19, tweede lid, bedoelde toezending wordt een exemplaar van het waterakkoord gedurende een maand ter inzage gelegd ten kantore van de deelnemers.

2. Van de terinzagelegging wordt tevoren kennis gegeven in de Nederlandse Staatscourant en in één of meer dag-, nieuws of advertentiebladen.

Paragraaf 3 De wijziging van een waterakkoord

Artikel 21

1. Een deelnemer die wijziging van een waterakkoord aan de vaststelling waarvan hij heeft meegewerkt, nodig acht, richt een schriftelijk verzoek daartoe aan de andere deelnemers.

2. Binnen een termijn van drie maanden na het in het eerste lid bedoelde verzoek wordt een aanvang gemaakt met de voorbereiding van de wijziging van het waterakkoord. Bij de wijziging van het waterakkoord wordt rekening gehouden met de in de artikelen 5 en 9 bedoelde beheersplannen, welke op de oppervlaktewateren waarop het waterakkoord betrekking heeft van toepassing zijn. De artikelen 18, 19 en 20 zijn van overeenkomstige toepassing.

Paragraaf 4 Voorschriften van hoger gezag

Artikel 22

1. Indien een waterakkoord niet binnen een termijn van een jaar is vastgesteld of gewijzigd, nadat de in artikel 17, eerste lid, bedoelde verplichting van kracht is geworden onderscheidenlijk de in artikel 21, tweede lid, bedoelde termijn is verlopen, doen de deelnemers daarvan mededeling aan het in het tweede lid bedoelde gezag.

2. De in het eerste lid bedoelde mededeling wordt, indien het Rijk of een provincie aan het waterakkoord deelneemt, gedaan aan Onze Minister en in de overige gevallen aan gedeputeerde staten van de desbetreffende provincie of provincies.

Artikel 23

1. Het in artikel 22, tweede lid, bedoelde gezag kan in het geval, bedoeld in het eerste lid van dat artikel, of indien een samenhangend beleid en beheer met betrekking tot de waterhuishouding zulks vordert, aan de deelnemers aanwijzingen geven omtrent de vaststelling of wijziging en de inhoud van een waterakkoord.

2. Bij een aanwijzing kan een termijn worden gesteld binnen welke het waterakkoord dient te zijn vastgesteld dan wel, indien het een vastgesteld waterakkoord betreft, de wijziging dient te hebben plaatsgevonden.

3. Een aanwijzing wordt niet gegeven dan nadat de deelnemers in de gelegenheid zijn gesteld van hun gevoelen omtrent het voornemen tot het geven van de aanwijzing te doen blijken. Indien Onze Minister het voornemen heeft een aanwijzing te geven, stelt hij, indien de provincie niet tot de deelnemers behoort, ook gedeputeerde staten in de gelegenheid hun gevoelen daaromtrent te laten blijken.

4. De deelnemers stellen het waterakkoord vast of wijzigen het waterakkoord in overeenstemming met de gegeven aanwijzing.

5. De beschikking houdende de aanwijzing wordt in de Nederlandse Staatscourant bekendgemaakt.

Afdeling 4 DE VERGUNNING

Paragraaf 1 Algemeen

Artikel 24

1. Het is in daartoe aan te wijzen gevallen verboden water te lozen in of te onttrekken aan oppervlaktewateren zonder vergunning. Het verbod geldt eveneens ingeval door anderen dan kwantiteitsbeheerders water wordt afgevoerd naar of aangevoerd uit oppervlaktewateren. Het verbod geldt niet voor kwantiteitsbeheerders voor zover zij water lozen in of onttrekken aan oppervlaktewateren waarover zij zelf het beheer voeren.

2. De aanwijzing ingevolge het eerste lid kan enkel betreffen de lozing of onttrekking van waterhoeveelheden die, zelfstandig of in samenhang met andere lozingen of onttrekkingen, van nadelige invloed kunnen zijn op de peilregeling of de waterbeweging, dan wel de kwantiteitsbeheerder

kunnen noodzaken tot bijzondere beheersmaatregelen. De artikelen 13 en 15 zijn van overeenkomstige toepassing.

3. In afwijking van het bepaalde in artikel 13, eerste lid, kunnen provinciale staten bij verordening de kwantiteitsbeheerder de bevoegdheid geven de aanwijzing ingevolge het eerste lid uit te breiden.

4. Een vergunning wordt verleend door de kwantiteitsbeheerder van het desbetreffende oppervlaktewater. Is het Rijk kwantiteitsbeheerder, dan geschiedt de vergunningverlening door of vanwege Onze Minister. Bij het verlenen van de vergunning wordt rekening gehouden met de in de artikelen 5 en 9 bedoelde beheersplannen, die van toepassing zijn op het oppervlaktewater waarop de vergunning betrekking heeft.

5. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden ter bescherming van het belang van de waterhuishouding voor zover het bij of krachtens de Wet verontreiniging oppervlaktewateren of de Grondwaterwet bepaalde daarin niet voorziet.

6. In de vergunning worden ten minste de waterhoeveelheden vermeld die per één of meer tijdseenheden mogen onderscheidenlijk moeten worden afgevoerd, aangevoerd, geloosd of onttrokken, alsmede, voor zover het aanvoeren of onttrekken betreft, het doel waarvoor de waterhoeveelheden zijn bestemd.

7. De vergunning geldt ook voor de rechtsopvolgers van de houder, met dien verstande dat zij met ingang van de vierde maand na de dag van de rechtsopvolging vervalt, tenzij vóór dat tijdstip de wijziging van de tenaamstelling schriftelijk is aangevraagd.

Paragraaf 2 De aanvraag tot verlening van een vergunning

Artikel 25

1. De aanvraag tot verlening van een vergunning wordt schriftelijk ingediend bij de kwantiteitsbeheerder.

2. Bij of krachtens algemene maatregel van bestuur kunnen nadere regelen worden gesteld met betrekking tot de gegevens en bescheiden welke de aanvrager moet overleggen teneinde een beoordeling van de aanvraag mogelijk te maken.

Artikel 26

De kwantiteitsbeheerder zendt zo spoedig mogelijk een exemplaar van de aanvraag aan de kwaliteitsbeheerder, onder mededeling dat hij van advies kan dienen, alsmede aan gedeputeerde staten.

Artikel 27

1. Uiterlijk een maand na ontvangst legt de kwantiteitsbeheerder de aanvraag gedurende een maand ter inzage te zijnen kantore.

2. Van de terinzagelegging wordt tevoren kennis gegeven in één of meer dag-, nieuws- of advertentiebladen.

3. Gedurende de in het eerste lid bedoelde termijn kan een ieder bij de beheerder schriftelijk gemotiveerde bezwaren inbrengen tegen het verlenen van de vergunning.

Paragraaf 3 De beschikking op de aanvraag

Artikel 28

1. De kwantiteitsbeheerder beschikt op de aanvraag zo spoedig mogelijk.

2. De beschikking is met redenen omkleed.

Artikel 29

1. De kwantiteitsbeheerder zendt uiterlijk twee weken nadat hij de beschikking heeft gegeven, een exemplaar van de beschikking tot verlening van een vergunning of tot weigering daarvan aan:
 - a. de aanvrager;
 - b. de kwaliteitsbeheerder;
 - c. gedeputeerde staten;
 - d. degenen die tijdig schriftelijke bezwaren ingevolge artikel 27, derde lid, hebben ingediend.
2. Uiterlijk twee weken na de in het eerste lid bedoelde verzending legt de kwantiteitsbeheerder een exemplaar van de beschikking tot verlening van een vergunning gedurende een maand ter inzage te zijnen kantore. Artikel 27, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

Paragraaf 4 Wijziging of intrekking van een vergunning

Artikel 30

1. De kwantiteitsbeheerder kan uit eigen beweging of op schriftelijk verzoek van een belanghebbende een vergunning wijzigen, dan wel geheel of gedeeltelijk intrekken.
2. Behoudens ingeval de houder van de vergunning om de wijziging verzoekt, kan een vergunning slechts worden gewijzigd indien de bescherming van het belang van de waterhuishouding voor zover de Wet verontreiniging oppervlaktewateren of de Grondwaterwet daarin niet voorziet, zulks vordert.
3. Een vergunning kan slechts geheel of gedeeltelijk worden ingetrokken indien:
 - a. de houder van de vergunning schriftelijk verklaart daarvan in het geheel onderscheidenlijk voor een gedeelte geen gebruik meer te zullen maken;
 - b. de ter verkrijging van de vergunning verstrekte gegevens zodanig onjuist of onvolledig blijken dat op de aanvraag een andere beslissing zou zijn genomen indien bij de beoordeling daarvan de juiste gegevens bekend waren geweest;
 - c. van de vergunning gedurende vier achtereenvolgende jaren in het geheel onderscheidenlijk voor een gedeelte geen gebruik is gemaakt;
 - d. wordt gehandeld in strijd met de vergunning;
 - e. blijkt van feiten of omstandigheden waardoor, in verband met het belang van de waterhuishouding voor zover dit niet door de Wet verontreiniging oppervlaktewateren of de Grondwaterwet wordt beschermd, de lozing, onttrekking, afvoer of aanvoer in het geheel onderscheidenlijk voor een gedeelte niet langer toelaatbaar wordt geacht.
4. Bij de wijziging of intrekking van een vergunning wordt rekening gehouden met de in de artikelen 5 en 9 bedoelde beheersplannen, die van toepassing zijn op het oppervlaktewater waarop de vergunning betrekking heeft.

Artikel 31

1. Van een voornemen tot wijziging geeft de kwantiteitsbeheerder zo spoedig mogelijk kennis aan:
 - a. de houder van de vergunning;
 - b. de kwaliteitsbeheerder;
 - c. gedeputeerde staten;
 - d. de belanghebbende, voor zover niet genoemd onder a, b of c, die een verzoek tot wijziging heeft gedaan.
2. Behoudens in het geval, bedoeld in artikel 30, derde lid onder a, geeft de kwantiteitsbeheerder van een voornemen tot gehele of gedeeltelijke intrekking zo spoedig mogelijk kennis aan de houder van de vergunning.

3. De kennisgeving bevat de redenen waarop het voornemen tot wijziging dan wel gehele of gedeeltelijke intrekking is gegrond, en, indien het een voornemen tot wijziging betreft, de zakelijke inhoud van de wijziging.

4. Uiterlijk twee weken na de verzending van de in het eerste lid bedoelde kennisgeving van een voornemen tot wijziging legt de beheerder de tekst van de kennisgeving gedurende een maand ter inzage te zijnen kantore. Artikel 27, tweede en derde lid, is van overeenkomstige toepassing.

5. Gedurende een maand na de verzending van de in het tweede lid bedoelde kennisgeving van een voornemen tot gehele of gedeeltelijke intrekking kan de houder van de vergunning schriftelijk gemotiveerde bezwaren inbrengen tegen de gehele of gedeeltelijke intrekking.

Artikel 32

1. De kwantiteitsbeheerder geeft de beschikking tot wijziging dan wel gehele of gedeeltelijke intrekking of tot weigering daarvan zo spoedig mogelijk.

2. De beschikking is met redenen omkleed.

Artikel 33

1. De kwantiteitsbeheerder zendt uiterlijk twee weken nadat hij een beschikking tot wijziging of tot weigering daarvan heeft gegeven, een exemplaar van de beschikking van de in artikel 31, eerste lid, genoemden en aan degenen die ingevolge artikel 31, vierde lid, tijdig schriftelijke bezwaren hebben ingediend.

2. Indien de beschikking strekt tot wijziging, legt de kwantiteitsbeheerder uiterlijk twee weken na de in het eerste lid bedoelde verzending een exemplaar van de beschikking gedurende een maand ter inzage te zijnen kantore. Artikel 27, tweede lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. De kwantiteitsbeheerder zendt uiterlijk twee weken nadat hij een beschikking tot gehele of gedeeltelijke intrekking of tot weigering daarvan heeft gegeven, een exemplaar van de beschikking aan de houder van de vergunning en aan de belanghebbende die een verzoek tot gehele of gedeeltelijke intrekking heeft gedaan.

4. Indien de kwantiteitsbeheerder, nadat hij ingevolge artikel 31, eerste onderscheidenlijk tweede lid, kennis heeft gegeven van een voornemen om uit eigen beweging tot wijziging dan wel gehele of gedeeltelijke intrekking over te gaan, afziet van wijziging onderscheidenlijk gehele of gedeeltelijke intrekking, deelt hij zulks zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen vier maanden nadat de in artikel 31, vierde onderscheidenlijk vijfde lid, bedoelde termijn is verstreken, schriftelijk mede aan degenen aan wie hij van het voornemen heeft kennis gegeven, en aan degenen die ingevolge artikel 31 tijdig schriftelijk bezwaren hebben ingediend.

HOOFDSTUK IV

Bevoegdheden in buitengewone omstandigheden

Afdeling 1 OPDRACHTEN AAN KWANTITEITSBEHEERDERS

Artikel 34

1. Onze Minister is, ingeval van grote schaarste of overvloed aan oppervlaktewater, aanmerkelijke verslechtering van de kwaliteit daarvan of het in het ongerede geraken van een waterhuishoudkundig werk dan wel ingeval een zodanige omstandigheid dreigt te ontstaan, bevoegd aan een kwantiteitsbeheerder, in het belang van de waterhuishouding, een schriftelijke opdracht te geven met betrekking tot het afvoeren of aanvoeren van water naar of uit de oppervlaktewateren onder beheer van het Rijk.

2. Tenzij spoedeisende omstandigheden zich daartegen verzetten, wordt de opdracht eerst gegeven, nadat gedeputeerde staten van de desbetreffende provincie of provincies en de beheerder aan welke de opdracht wordt gegeven, zijn gehoord.

3. Indien de opdracht haar grond vindt in aanmerkelijke verslechtering van de kwaliteit van oppervlaktewater, wordt zij, tenzij spoedeisende omstandigheden zich daartegen verzetten, gegeven in overeenstemming met Onze Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer.

4. De opdracht geldt voor een daarbij te stellen termijn, die niet langer mag zijn dan vijf dagen. Deze termijn kan, met inachtneming van het tweede en het derde lid, telkens met ten hoogste vijf dagen worden verlengd. Zodra de omstandigheden op grond waarvan toepassing is gegeven aan het eerste lid, zulks toelaten, wordt de opdracht ingetrokken.

5. De opdracht kan worden gegeven in afwijking van een waterakkoord als bedoeld in artikel 17, eerste lid.

6. Van een gegeven opdracht wordt onverwijld mededeling gedaan aan gedeputeerde staten van de provincie of de provincies waarin de betrokken oppervlaktewateren zijn gelegen.

Artikel 35

1. Voor zover een opdracht als bedoeld in artikel 34 zich daartegen niet verzet, zijn gedeputeerde staten bevoegd, ingeval van grote schaarste of overvloed aan oppervlaktewater, aanmerkelijke verslechtering van de kwaliteit daarvan of het in het ongerede geraken van een waterhuishoudkundig werk dan wel ingeval een zodanige omstandigheid dreigt te ontstaan, in het belang van de waterhuishouding, aan een beheerder, niet zijnde het Rijk of een provincie, een schriftelijke opdracht te geven met betrekking tot het afvoeren of aanvoeren van water naar of uit andere oppervlaktewateren dan die onder beheer van het Rijk.

2. Tenzij spoedeisende omstandigheden zich daartegen verzetten, wordt de opdracht eerst gegeven, nadat de beheerder aan welke de opdracht wordt gegeven, is gehoord.

3. De opdracht geldt voor een daarbij te stellen termijn, die niet langer mag zijn dan vijf dagen. Deze termijn kan, met inachtneming van het tweede lid, telkens met ten hoogste vijf dagen worden verlengd. Zodra de omstandigheden op grond waarvan toepassing is gegeven aan het eerste lid, zulks toelaten, wordt de opdracht ingetrokken.

4. De opdracht kan gegeven worden in afwijking van een waterakkoord als bedoeld in artikel 17, eerste lid.

5. De opdracht aan een beheerder wiens gebied in meer dan één provincie is gelegen, wordt gegeven door gedeputeerde staten van de desbetreffende provincie of provincies, aan welke het toezicht op deze beheerder is opgedragen.

6. Van een gegeven opdracht wordt onverwijld mededeling gedaan aan Onze Minister.

Artikel 36

1. Indien naar het oordeel van Onze Minister ten onrechte niet of onvoldoende gebruik gemaakt wordt van de in artikel 35, eerste lid, bedoelde bevoegdheid, kan Onze Minister de opdracht geven.

2. Tenzij spoedeisende omstandigheden zich daartegen verzetten, worden gedeputeerde staten van de desbetreffende provincie of provincies en de beheerder aan welke de opdracht wordt gegeven, tevoren gehoord. In ieder geval worden gedeputeerde staten zo spoedig mogelijk van de opdracht op de hoogte gebracht. Artikel 35, derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing.

Afdeling 2 ALGEMENE VOORSCHRIFTEN VAN KWANTITEITSBEHEERDERS

Artikel 37

1. Met betrekking tot de oppervlaktewateren onder beheer van het Rijk is Onze Minister en met betrekking tot de overige oppervlaktewateren is de kwantiteitsbeheerder van het desbetreffende oppervlaktewater bevoegd, ingeval van grote schaarste of overvloed van oppervlaktewater, aanmerkelijke verslechtering van de kwaliteit daarvan of het in het ongerede geraken van een waterhuishoudkundig werk dan wel ingeval een zodanige omstandigheid dreigt te ontstaan, in het belang van de waterhuishouding, algemene voorschriften te geven ten aanzien van het afvoeren, aanvoeren, lozen of onttrekken van water. Deze algemene voorschriften gelden niet voor beheerders voor zover deze water afvoeren of aanvoeren.

2. De voorschriften kunnen een algeheel verbod of een bepaalde beperking inhouden van het met behulp van daarbij aan te geven categorieën van werken afvoeren, aanvoeren, lozen of onttrekken van waterhoeveelheden. De voorschriften kunnen betrekking hebben op alle of op bepaalde oppervlaktewateren ten aanzien waarvan de in het eerste lid bedoelde bevoegdheid kan worden uitgeoefend.

3. De algemene voorschriften kunnen worden gegeven in afwijking van een vergunning als bedoeld in artikel 24, eerste lid.

Artikel 38

1. Een krachtens artikel 37, eerste lid, genomen besluit geldt voor een daarbij te stellen termijn na de inwerkingtreding ervan, die niet langer mag zijn dan vijf dagen. Deze termijn kan telkens met ten hoogste vijf dagen worden verlengd.

2. Zodra de omstandigheden op grond waarvan toepassing is gegeven aan artikel 37, eerste lid, zulks toelaten, worden de krachtens dat lid gegeven algemene voorschriften ingetrokken.

Artikel 39

1. Een krachtens artikel 37, eerste lid, of 38, eerste of tweede lid, genomen besluit wordt zo spoedig mogelijk bekendgemaakt. De bekendmaking vindt in ieder geval plaats in de Nederlandse Staatscourant en kan voorts plaatsvinden in één of meer dag- of nieuwsbladen en door middel van radio en televisie.

2. De in het eerste lid bedoelde besluiten kunnen onmiddellijk nadat de eerste bekendmaking heeft plaatsgevonden, in werking treden.

HOOFDSTUK V

Schadevergoeding

Artikel 40

Aan degene die ten gevolge van het vaststellen of wijzigen van een peilbesluit, het vaststellen of wijzigen van een waterakkoord, het verlenen, weigeren, wijzigen of intrekken van een vergunning of het geven van een opdracht als bedoeld in de artikelen 34, 35 en 36 of van een algemeen voorschrift als bedoeld in artikel 37, eerste lid, schade lijdt of zal lijden, welke redelijkerwijze niet of niet geheel te zijnen laste behoort te blijven en waarvan de vergoeding niet of niet op andere wijze voldoende is verzekerd, wordt door het gezag dat het desbetreffende besluit heeft genomen, op zijn schriftelijk verzoek een naar billijkheid te bepalen schadevergoeding toegekend. De schadevergoeding kan worden bepaald in geld of op andere wijze.

Artikel 41

1. Indien het in artikel 40 bedoelde gezag, niet zijnde het Rijk, een vergoeding als bedoeld in dat artikel geheel of gedeeltelijk toekent in verband met de noodzakelijke behartiging van een openbaar belang waarvan de behartiging niet of niet geheel tot zijn taak behoort, kan Onze Minister op verzoek van dit gezag aan het openbaar lichaam welks belang geheel of gedeeltelijk wordt behartigd, de verplichting opleggen de met toepassing van artikel 40 gemoeide kosten die het gevolg zijn van die belangenbehartiging, geheel of gedeeltelijk te vergoeden.

2. Alvorens hierover te beslissen hoort Onze Minister de Raad van de Waterstaat.

HOOFDSTUK VI

Beroep

Artikel 42

1. Tegen een besluit tot onthouding van goedkeuring krachtens artikel 9, derde lid, staat voor de desbetreffende beheerder beroep open op de Kroon.

2. Tegen een besluit krachtens artikel 10, eerste lid, 11 of 15, staat voor provinciale staten beroep open op de Kroon.

3. Tegen een peilbesluit voor oppervlaktewateren onder beheer van het Rijk of een provincie staat voor belanghebbenden beroep open op de Kroon.

4. Tegen een peilbesluit voor oppervlaktewateren onder beheer van anderen dan het Rijk of een provincie, dat niet aan goedkeuring van gedeputeerde staten is onderworpen, staat voor belanghebbenden beroep open op gedeputeerde staten.

5. Tegen een besluit van gedeputeerde staten inzake een ingevolge het vierde lid ingesteld beroep, alsmede tegen een besluit van gedeputeerde staten inzake goedkeuring van een peilbesluit staat voor belanghebbenden beroep open op de Kroon.

Artikel 43

1. Tegen een besluit krachtens artikel 19, eerste lid, staat, ingeval het Rijk of een provincie niet aan het waterakkoord deelneemt, voor belanghebbenden beroep open op gedeputeerde staten en in de overige gevallen op de Kroon. Voor de gevallen waarin gedeputeerde staten van meer dan één provincie van het beroep zouden moeten kennis nemen, wijzen provinciale staten van de desbetreffende provincies gedeputeerde staten van één van deze provincies als beroepsinstantie aan. Deze aanwijzing geschiedt bij verordening, vastgesteld bij gemeenschappelijk besluit van provinciale staten van de desbetreffende provincies.

2. Tegen een besluit krachtens artikel 23, eerste lid, staat voor belanghebbenden beroep open op de Kroon.

Artikel 44

Tegen een besluit tot:

- a. niet-ontvankelijkverklaring van een aanvraag als bedoeld in artikel 25, eerste lid;
- b. verlening van een vergunning krachtens artikel 28, eerste lid;
- c. weigering van een vergunning krachtens artikel 28, eerste lid;
- d. wijziging van een vergunning krachtens artikel 32, eerste lid;
- e. gehele of gedeeltelijke intrekking van een vergunning krachtens artikel 32, eerste lid;

f. weigering van een verzoek tot wijziging dan wel gehele of gedeeltelijke intrekking van een vergunning krachtens artikel 32, eerste lid;

staat, ingeval het een besluit betreft van een beheerder, niet zijnde het Rijk of een provincie, voor belanghebbenden beroep open op gedeputeerde staten van de provincie waarbinnen het gebied van de beheerder is gelegen, en in de overige gevallen op de Kroon. Indien gedeputeerde staten van meer dan één provincie van het beroep zouden moeten kennis nemen en daarvoor geen voorziening is getroffen overeenkomstig artikel 64 van de Waterstaatswet 1900 (Stb. 176), staat het beroep open op gedeputeerde staten van de provincie op het grondgebied waarvan het besluit betrekking heeft.

Artikel 45

Tegen een door gedeputeerde staten krachtens artikel 43, eerste lid, of 44 in beroep genomen besluit staat voor belanghebbenden beroep open op de Kroon.

Artikel 46

1. Tegen een besluit krachtens artikel 40 staat voor belanghebbenden beroep open op Ons.

2. Tegen een besluit krachtens artikel 41, eerste lid staat voor de betreffende beheerder en het openbaar lichaam aan hetwelk de verplichting tot kostenvergoeding wordt opgelegd, beroep open op Ons.

Artikel 47

Voor de toepassing van de artikelen 42, 43, 44, 45 en 46 worden als belanghebbenden diegenen aangemerkt die door een besluit rechtstreeks in hun belang zijn getroffen, alsmede de personen of colleges, met enig openbaar gezag bekleed. Hetzelfde geldt ten aanzien van privaatrechtelijke organisaties met betrekking tot de belangen met het oog waarop zij in het leven zijn geroepen.

Artikel 48

Met een besluit, inhoudende een weigering, wordt gelijkgesteld een weigering om een besluit te nemen. Het nemen van een besluit wordt geacht te zijn geweigerd wanneer niet binnen vier maanden, te rekenen van het tijdstip van verzending van het verzoek een besluit te nemen, een besluit op het verzoek is genomen; deze termijn kan, zolang hij niet verstreken is, bij met redenen omkleed besluit met ten hoogste vier maanden worden verlengd. Tegen zodanige weigering staat overeenkomstig de artikelen 42, 44 en 46 beroep open totdat alsnog een besluit op het verzoek is genomen, onverminderd het beroep dat tegen dat besluit open staat ingevolge de hiervoor genoemde artikelen.

Artikel 49

1. Het beroep krachtens artikel 42, eerste en tweede lid, 44, onder a, c, e of f, 45 of 46 wordt bij met redenen omkleed beroepschrift ingesteld binnen dertig dagen na de dag waarop het besluit is verzonden of waarop ingevolge artikel 48 het nemen van een besluit geacht wordt te zijn geweigerd.

2. Het beroep krachtens artikel 42, derde, vierde en vijfde lid, 43, eerste lid, of 44, onder b of d, wordt bij met redenen omkleed beroepschrift ingesteld binnen de termijn van terinzagelegging van het besluit.

3. Het beroep krachtens artikel 43, tweede lid, wordt bij met redenen omkleed beroepschrift ingesteld binnen de termijn van terinzagelegging van het besluit dan wel, indien het besluit niet ter inzage wordt gelegd, binnen dertig dagen na de dag waarop het is bekendgemaakt.

4 Wanneer het beroep niet tijdig is ingesteld, blijft niet-ontvankelijk-verklaring op grond daarvan achterwege indien de betrokkene aantoonbaar dat hij het beroep heeft ingesteld zo spoedig mogelijk als dit redelijkerwijs verlangd kon worden.

Artikel 50

1. Een besluit waartegen ingevolge dit hoofdstuk beroep open staat, treedt in werking met ingang van de dag na het einde van de in artikel 49, eerste, tweede of derde lid, bepaalde termijn.

2. Hangende het onderzoek kan een besluit waartegen krachtens dit hoofdstuk beroep is aangezet bij gedeputeerde staten, ten verzoeken van de belanghebbende door de voorzitter van gedeputeerde staten geheel of gedeeltelijk worden geschorst op grond dat de uitvoering van het besluit voor belanghebbende een onevenredig nadeel met zich zou brengen in verhouding tot het door een onmiddellijke uitvoering van het besluit te dienen belang. Ook kan op verzoek van de belanghebbende door genoemde voorzitter een voorlopige voorziening worden getroffen ter voorkoming van onevenredig nadeel als in de eerste volzin bedoeld. Schorsing van een besluit stuit onmiddellijk de werking van het besluit.

3. De schorsing en de voorlopige voorziening, bedoeld in het tweede lid, kunnen door de voorzitter van gedeputeerde staten worden opgeheven of gewijzigd. De schorsing en de voorlopige voorziening vervallen zodra door gedeputeerde staten over de hoofdzaak is beslist, voor zover daarbij geen ander tijdstip wordt aangegeven.

4. De voorzitter van gedeputeerde staten neemt geen beslissing krachtens het tweede of het derde lid dan nadat hij de belanghebbenden of hun gemachtigden heeft gehoord, althans de belanghebbenden behoorlijk heeft opgeroepen. Van het horen wordt proces-verbaal opgemaakt. Het horen geschiedt in het openbaar, tenzij gewichtige, in het proces-verbaal te vermelden redenen zich daartegen verzetten. Artikel 110 van de Provinciewet (Stb. 1962, 17) is van overeenkomstige toepassing. Indien de voorzitter van oordeel is dat de belanghebbenden er in hun belangen niet door worden geschaad, kan hij het horen van de belanghebbenden of hun gemachtigden echter achterwege laten.

5. Provinciale staten kunnen nadere regelen stellen omtrent de indiening en de behandeling van een verzoek tot schorsing of tot het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in het tweede lid.

6. Indien gedurende de in het eerste lid bedoelde termijn met toepassing van het tweede lid een verzoek tot schorsing van het besluit is gedaan, wordt, onverminderd het tweede lid, laatste volzin, het besluit niet eerder van kracht dan nadat op dit verzoek is beslist.

7. Indien gedurende de in het eerste lid bedoelde termijn met toepassing van artikel 60a van de Wet op de Raad van State (Stb. 1986, 670) een verzoek tot schorsing van het besluit is gedaan, wordt, onverminderd artikel 60c van genoemde wet, het besluit niet eerder van kracht dan nadat op dit verzoek is beslist.

Artikel 51

Indien een beslissing van gedeputeerde staten op een krachtens dit hoofdstuk ingesteld beroep strekt tot gehele of gedeeltelijke vernietiging van een reeds in werking getreden besluit, kan, zo daartoe termen aanwezig zijn, bij die beslissing worden bepaald dat een vergoeding zal worden toegekend ten laste van het lichaam dat het geheel of gedeeltelijk vernietigde besluit heeft genomen, onverminderd het recht van degene die het beroep heeft ingesteld, om op grond van andere wettelijke bepalingen schadevergoeding te vragen.

Artikel 52

Geschillen omtrent de naleving van een in werking getreden waterakkoord als bedoeld in artikel 17, eerste lid, tussen de deelnemers worden bij koninklijk besluit beslist, voor zover zij niet behoren tot die, vermeld in artikel 112, eerste lid, van de Grondwet, of tot die waarvan de beslissing krachtens artikel 112, tweede lid, van de Grondwet is opgedragen hetzij aan de rechterlijke macht, hetzij aan gerechten die niet tot de rechterlijke macht behoren.

HOOFDSTUK VII

Toeziets- en opsporingsbevoegdheden

Artikel 53

1. Onze Minister en de besturen van openbare lichamen aan welke enige taak bij de uitvoering van deze wet is opgedragen, wijzen ambtenaren aan die zijn belast met de handhaving en het toezicht op de naleving van het bij of krachtens deze wet bepaalde.

2. Met de opsporing van de bij deze wet strafbaar gestelde feiten zijn belast:

a. de bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering (Stb. 1921, 14) aangewezen ambtenaren;

b. de in het eerste lid bedoelde ambtenaren voor zover deze daartoe door Onze Minister in overeenstemming met Onze Minister van Justitie zijn aangewezen.

3. Een krachtens het eerste en tweede lid gedane aanwijzing wordt in de Nederlandse Staatscourant bekendgemaakt.

Artikel 54

1. De krachtens het eerste lid van artikel 53 aangewezen ambtenaren zijn, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is, bevoegd alle plaatsen, met uitzondering van woningen, te betreden teneinde de afgevoerde, aangevoerde, geloosde of onttrokken waterhoeveelheden en de daarmee verband houdende waterstand te meten. Zo nodig verschaffen zij zich toegang met behulp van de sterke arm.

2. Zij zijn bevoegd zich te doen vergezellen van personen die daartoe door hen zijn aangewezen, alsmede de benodigde apparatuur mede te brengen, een en ander voor zover dit redelijkerwijs bij de vervulling van hun taak nodig is.

3. Ten aanzien van de toepassing van dit artikel kunnen bij algemene maatregel van bestuur regelen gesteld worden met het oog op de bewaring van geheimen met betrekking tot de landsverdediging.

Artikel 55

1. De krachtens het eerste lid van artikel 53 aangewezen ambtenaren zijn bevoegd van ieder die inlichtingen te verlangen die redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig zijn.

2. Zij zijn bevoegd, voor zover dit redelijkerwijs voor de vervulling van hun taak nodig is, van ieder inzage te verlangen van die bescheiden die betrekking hebben op het afvoeren, aanvoeren, lozen of onttrekken van waterhoeveelheden.

Artikel 56

1. Een ieder is verplicht de in artikel 55 verlangde inlichtingen volledig en naar waarheid te verstrekken alsmede de verlangde inzage van bescheiden te verlenen en ook overigens al die medewerking aan de krachtens artikel 53, eerste lid, aangewezen ambtenaren te verlenen, die deze bij de uitvoering van hun bij of krachtens deze wet opgedragen taak redelijkerwijs behoeven.

2. Zij die in het belang van de landsverdediging uit hoofde van hun beroep of ambt tot geheimhouding verplicht zijn, kunnen zich verschonen van het verstrekken van inlichtingen en van het verlenen van inzage van bescheiden, doch uitsluitend voor zover hun geheimhoudingsplicht hen daartoe verplicht.

Artikel 57

Een ieder die betrokken is bij de uitvoering van deze wet en daarbij de beschikking krijgt over gegevens waarvan hij het vertrouwelijke karakter kent of redelijkerwijs moet vermoeden, en voor wie niet reeds uit hoofde van ambt, beroep of wettelijk voorschrift ter zake van die gegevens een geheimhoudingsplicht geldt, is verplicht tot geheimhouding daarvan behoudens voor zover enig wettelijk voorschrift hem tot bekendmaking verplicht of uit zijn taak bij de uitvoering van deze wet de noodzaak tot bekendmaking voortvloeit.

HOOFDSTUK VIII

Dwang- en strafbepalingen

Artikel 58

1. Onze Minister en de besturen van openbare lichamen kunnen, voor zover het de hun bij of krachtens deze wet toegekende bevoegdheden betreft, op kosten van de overtreder doen wegnemen, beletten, verrichten of in de vorige toestand herstellen hetgeen is of wordt gehouden, gemaakt, gesteld, ondernomen, nagelaten, beschadigd of weggenomen in strijd met een bij of krachtens deze wet vastgestelde regeling, gegeven opdracht of algemeen voorschrift als bedoeld in artikel 37, eerste lid, dan wel in strijd met een voorschrift, verbonden aan een krachtens deze wet verleende vergunning.

2. Spoedeisende gevallen uitgezonderd, wordt van de bevoegdheid, bedoeld in het eerste lid, geen gebruik gemaakt dan nadat de belanghebbende schriftelijk is gewaarschuwd en in de gelegenheid is gesteld binnen een te stellen termijn maatregelen te treffen teneinde aan zijn verplichtingen te voldoen.

3. De ingevolge het eerste lid verschuldigde kosten kunnen door Onze Minister en de in het eerste lid bedoelde besturen van openbare lichamen worden ingevorderd bij dwangbevel. Artikel 47, tweede, derde, vierde, vijfde en zesde lid, van de Waterstaatswet 1900 is van overeenkomstige toepassing.

Artikel 59

1. Handelen in strijd met:
 - a. het in artikel 24, eerste lid, omschreven verbod;
 - b. een voorschrift van een krachtens artikel 24, vijfde lid, verleende vergunning;
 - c. een krachtens artikel 37, eerste lid, gegeven algemeen voorschrift, wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste vijftieng duizend gulden.

2. Handelen in strijd met bij of krachtens de artikelen 12 en 56, eerste lid, vastgestelde verplichtingen wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste drie weken of een geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden.

3. De in het eerste en tweede lid strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

HOOFDSTUK IX

Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 60

1. Bepalingen in algemene maatregelen van bestuur en verordeningen van provincies, waterschappen, gemeenten en andere openbare lichamen ter zake van het afvoeren, aanvoeren, lozen of onttrekken van water, alsmede ter zake van het vaststellen van peilbesluiten blijven na de inwerkingtreding van deze wet van kracht, totdat daaromtrent op de wijze in deze wet bepaald voorzieningen zijn getroffen en zulks uiterlijk tot drie jaren na de dag van inwerkingtreding van deze bepaling.

2. Een peilbesluit onderscheidenlijk een besluit ter zake van het afvoeren of aanvoeren van water, genomen vóór de inwerkingtreding van de in het eerste lid bedoelde voorzieningen, behoudt zijn geldigheid totdat het is vervangen door een waterakkoord of een peilbesluit op grond van deze wet, behoudens eerdere beëindiging van de werking ervan. Een vóór de inwerkingtreding van de in het eerste lid bedoelde voorzieningen genomen besluit ter zake van het afvoeren of aanvoeren van water, dat is tot stand gekomen op de wijze van de artikelen 18 tot en met 20 van deze wet, wordt beschouwd als een waterakkoord in de zin van deze wet.

3. Een vergunning, vóór de inwerkingtreding van de in het eerste lid bedoelde voorzieningen verleend op grond van enige wettelijke bepaling ter zake van het afvoeren, aanvoeren, lozen of onttrekken van water, wordt, voor zover niet verleend aan een kwantiteitsbeheerder voor het afvoeren of aanvoeren van water, voor de toepassing van deze wet beschouwd als een vergunning verleend op grond van deze wet.

Artikel 61

Bij algemene maatregel van bestuur kan in het belang van de landsverdediging worden bepaald dat de in artikel 12, eerste lid, gestelde verplichting en het in artikel 24, eerste lid, gestelde verbod niet van toepassing zijn. Daarbij kunnen voorschriften worden gegeven welke naar ons oordeel in het belang van de waterhuishouding nodig zijn.

Artikel 62

De bevoegdheid tot het maken van verordeningen door waterschappen en gemeenten blijft ten aanzien van het onderwerp van deze wet gehandhaafd voor zover deze verordeningen niet met het bij of krachtens deze wet bepaalde in strijd zijn.

Artikel 63

Onze Minister en provinciale staten stellen de in artikel 5, eerste lid, onderscheidenlijk artikel 7, eerste lid, bedoelde plannen voor de eerste maal vast binnen vier onderscheidenlijk twee jaren, gerekend vanaf de dag van inwerkingtreding van deze bepaling.

Artikel 64

In de Wet verontreiniging oppervlaktewateren¹ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a. in artikel 1 wordt, onder vernummering van lid 6 tot lid 7, een nieuw zesde lid ingevoegd, luidende :

Bij het verlenen, wijzigen of intrekken van een vergunning, als bedoeld in het eerste en derde lid, wordt rekening gehouden met de in de artikelen 5 en 9 van de Wet op de waterhuishouding bedoelde beheersplannen;

b. na artikel 1b wordt een artikel 1c ingevoegd, luidende:

Artikel 1c

Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur ter bescherming van bij de kwaliteit van het water betrokken belangen bepalen welke kwaliteitsdoelstellingen en welke daaraan te verbinden termijnen in ieder geval moeten worden nagestreefd en bij de vaststelling van de in de artikelen 5, 7 en 9 van de Wet op de waterhuishouding bedoelde plannen in acht moeten worden genomen. Artikel 1a, derde en vierde lid, is van overeenkomstige toepassing;

c. in artikel 5, eerste lid, vervalt de laatste volzin;

d. de artikelen 10-13 vervallen met inbegrip van het daarboven geplaatste opschrift «HOOFDSTUK II A HET PROGRAMMA EN DE PLANNEN».

Artikel 65

In de Grondwaterwet¹ worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a. artikel 7 vervalt;

b. de artikelen 8-10 vervallen met inbegrip van het daarboven geplaatste afschrift «AFDELING 3 PROVINCIALE PLANNEN»;

c. in artikel 14 wordt, onder vernummering van de leden 3 en 4 tot 4 en 5, een nieuw derde lid ingevoegd, luidende:

3. Bij het verlenen, wijzigen of intrekken van de vergunning wordt rekening gehouden met de in het artikel 7 van de Wet op de waterhuishouding bedoelde plan.

Artikel 66

1. Het provinciale plan bedoeld in artikel 7 en de verordeningen bedoeld in artikel 8, eerste lid, artikel 9, vierde lid, artikel 13, eerste lid, en artikel 16, derde lid worden niet eerder vastgesteld dan nadat belanghebbenden in de gelegenheid zijn gesteld van de inhoud hiervan kennis te nemen en hun zienswijze bij provinciale staten kenbaar te maken.

2. Het bepaalde in het eerste lid vervalt zodra in de provincie een inspraakverordening van kracht is.

Artikel 67

Artikel 42, vierde en vijfde lid, vervalt met ingang van de datum waarop de Wet houdende regels met betrekking tot de waterschappen (Waterschapswet), waarvan het ontwerp bij Koninklijke Boodschap van 11 juni 1987 aanhangig is gemaakt, in werking treedt.

Artikel 68

In de Wet Verontreiniging oppervlaktewateren worden de volgende wijzigingen aangebracht.

1. In artikel 3, eerste lid, worden de tweede en derde volzin vervangen door: Voor de toepassing van het bij of krachtens deze wet bepaalde worden tot de oppervlaktewateren onder beheer van het Rijk mede gerekend de bij of krachtens algemene maatregel van bestuur aangewezen door anderen beheerde oppervlaktewateren die met de oppervlaktewateren

onder beheer van het Rijk in open verbinding staan. Een voordracht tot een zodanige algemene maatregel van bestuur wordt Ons gedaan door Onze Minister, gedeputeerde staten en de kwaliteitsbeheerders van die oppervlaktewateren gehoord.

2. In artikel 4 vervalt, onder vernummering van het derde lid tot het tweede lid, het tweede lid.

Artikel 69

Deze wet kan worden aangehaald als: Wet op de waterhuishouding.

Artikel 70

De artikelen van deze wet treden in werking op een door Ons te bepalen tijdstip, dat voor de verschillende artikelen of onderdelen daarvan verschillend kan worden gesteld.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven te 's-Gravenhage, 14 juni 1989

Beatrix

De Minister van Verkeer en Waterstaat,
N. Smit-Kroes

Uitgegeven de *dertiende* juli 1989

De Minister van Justitie
F. Korthals Altes

¹ Laatstelijk gewijzigd bij de wet van 23 december 1988, Stb. 658

Zie voor de behandeling in de Staten-Generaal:

Kamerstukken II 1981-1982, 17 367, 1982-1983, idem, 1986-1987, idem, 1987-1988, idem, 1988-1989, idem
Hand. II 1988-1989, blz. 174-207, 563-564, 834

Kamerstukken I 1988-1989, 17 367 (56, 56a, 56b, 56c)

Hand. I 1988-1989, blz. zie vergadering 13 juni 1989